Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Alexie, omul lui Dumnezeu

(s.v. 17 martie / s.n. 30 martie)

Sfântul cuvios Alexie, omul lui Dumnezeu, Italia (†411) (s.v. 17 martie / s.n. 30 martie):

https://www.academia.edu/42247730/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Alexie_omul_lui_Dumnezeu_Italia_411_17_martie_

https://archive.org/details/sf.-alexie/mode/2up

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-alexie

***

Materiale despre Sfântul cuvios Alexie, omul lui Dumnezeu:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20cuv.%20Alexie

https://archive.org/details/@steaemy?query=Alexie

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Alexie

&&&

Troparul Sfântului cuvios Alexie, omul lui Dumnezeu, glasul al 8-lea: Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Alexie, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului cuvios Alexie, omul lui Dumnezeu, glasul 1: Locuitor pustiului, înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru Alexie. Cu postul, cu privegherea şi prin rugăciune primind daruri cereşti, tămăduieşti pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere; Slavă Celui ce te-a încununat pe tine; Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

facere a lui chir Iosif

Cântarea 1

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea într-armată; iar Cuvântul, Întrupându-Se, a nimicit păcatul cel prea rău, Domnul Cel prea slăvit; că Singur cu Slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Călătorit-ai pe calea cea prea strâmtă, din tinereţe petrecând, înţelepte, viaţă curată şi cuvioasă. Pentru aceasta, lărgeşte-mi acum strâmtorarea minţii mele, ca să te laud pe tine, cel ce petreci în lărgimea Raiului, prea cuvioase părinte Alexie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dându-te cu totul lui Dumnezeu, fericite, ai trăit în afară de trup şi de lume, alegând mai degrabă, în locul bogăţiei celei trecătoare, pe cea cerească şi veşnică şi în locul patriei de aici, Sionul cel de sus.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind născut ca şi Samuel, prea fericite, ai dezlegat pântecele cel sterp al maicii tale şi primind în pântecele inimii tale frica cea prea curată, ai născut prin credinţă duh de mântuire cu fapte bune şi dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiul lui Dumnezeu, cel împreună fără de început, te-a avut pe tine, Fecioară, ca pe o pricină a asemănării cu noi, aflându-te pe tine singură, curată, mai nevinovată decât toată făptura. Pentru aceasta, toate neamurile te lăudăm şi te fericim.

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rănit fiind de dragostea curăţiei ai schimbat cămara cea de pe pământ cu cămara cerească şi dezmierdarea soţiei cu prea plăcuta asemănare cu îngerii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Zgomotele cele din viaţă şi mulţimea bogăţiei le-ai părăsit şi te-ai înstrăinat de patria ta, părinte Alexie, urmând sărăcia lui Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În lacrimi, în osteneli şi în înfrânare ai căutat binele, prea înţelepte, când avea să-ţi vină lumina cunoştinţei şi să dea nepătimire inimii tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel dintru înălţime, Nevăzut de îngeri, Preacurată, născându-Se jos din tine, Se vede Om Desăvârşit, ca să dobândească din nou lumea cea pierdută.

Irmosul: Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Doamne, Biserica cea stearpă din păgâni, prin venirea Ta; întru care s-a întărit inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară nu sol, nici înger, ci Însuţi Tu, Domnul Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, strig Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Suferit-ai sărăcia, făcându-te cerşetor ca şi săracul Lazăr. Căci dorirea cea dumnezeiască, fericite, atrăgea inima ta cea dornică de bogăţia cea cerească.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţa cea neîmbuibată şi lipsită de averi ai dorit, Sfinte Alexie, hrănindu-te numai o dată pe săptămână, pentru dragostea bucuriei celei nestricăcioase, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Căutând să faci din inima ta Biserică a Domnului, ai iubit a şedea în casa Născătoarei de Dumnezeu, mărite şi a privi de-a pururea frumuseţile cele cereşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ai hrănit cu lapte pe Dătătorul laptelui, Fecioară, te rog satură şi inima mea, care este acum înfometată şi strâmtorată, cu toată cunoştinţa şi cu dumnezeiască umilinţă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor Te-ai făcut între Dumnezeu şi oameni, Hristoase Dumnezeule; căci prin Tine, Stăpâne, din noaptea necunoştinţei, către Părintele Tău, Începătorul luminii, ridicare am aflat.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu curgerile sfinţitelor tale lacrimi adăpându-ţi sufletul ai rodit spic cu adevărat însutit, bine păzit Lucrătorului celui Nemuritor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzutu-te-ai pe pământ următor petrecerii celor fără de trup cu înfrânarea ta cea desăvârşită, părinte, vrednicule de laudă şi cu stăruinţa în rugăciune, prin care te-ai luminat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu focul rugăciunilor ai ars materia păcatului, înţelepte şi cu privegheri de noapte toată dezmierdarea ai adormit-o şi adormind, te-ai mutat la Lumina cea neînserată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce locuieşte în Lumină, în sfânt pântecele tău a locuit, Preacurată, ca să mântuiască lumea cea pierdută în întunericul necunoştinţei. Pe care roagă-L să lumineze pe toţi cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te Biserică vie lui Dumnezeu, cea neispitită de nuntă, sălaşul lui Hristos, te scoate la iveală pe tine cel ascuns şi te măreşte pe tine cel ce căutai să nu te arăţi.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rugăciunile tale au fost primite ca o tămâie la Dumnezeu, fericite; drept aceea cu viaţa ta ai îmbălsămat cugetele credincioşilor cu harul Duhului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine, cel împodobit cu sfinţită vieţuire, cu toate că nu voiai, mărite, iarăşi te dă Hristos patriei tale, măcar că fugeai de slava cea trecătoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Legile firii înnoindu-le Ziditorul făpturii, prea curată Stăpână, din tine în chip de negrăit S-a Născut şi mă îndumnezeieşte pe mine, pentru nemăsurata Lui milă.

Irmosul: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Casa părinţilor tăi ca pe o casă străină socotind-o, ai rămas lângă ea, în chipul sărăciei; iar după mutarea din viaţă, cununa măririi primind, te-ai arătat minunat îngerilor din cer şi bucurie oamenilor pe pământ, Sfinte părinte Alexie, omule al lui Dumnezeu.

Condac,glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Prea cinstita prăznuire a prea fericitului Alexie săvârşind astăzi, cu dreapta credinţă să-l lăudăm, zicând: bucură-te, podoaba cea desfătată a cuvioşilor!

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat. Iar Hristos a pogorât cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului; Cel ce este Binecuvântat şi prea slăvit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rămas-ai, cuvioase, stând la porţile părinţilor tăi, cu totul necunoscut, primind luarea în râs a slugilor tale, crunt fiind batjocorit şi trudindu-te în nespus de multă sărăcie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce ai omorât cugetul trupului tău, văzând pe părinţii tăi şi de aceştia fiind necunoscut, răbdai silnicia firii, cuvioase şi dispreţul mulţimii slugilor tale, care te amărau.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, minune! Cum ai rămas pururea ca un sărac în bogăţia nesfârşită a umilinţei, Sfinte Alexie! Cum ai răbdat să fii batjocorit şi defăimat de slugile tale, prea înţelepte, care nu cunoşteau vieţuirea ta?

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tainei celei mari te-ai făcut slujitoare, Preacurată; căci L-ai Întrupat pe Dumnezeu, cel ce ne izbăveşte din relele cele mari, pe noi, cei ce te mărim, curată, binecuvântată, de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Necunoscut fiind mai înainte părinţilor tăi, în vremea mutării tale din viaţă le-ai descoperit taina, arătându-te, mărite, spre slava Dumnezeului nostru, celui ce cu mărire şi după vrednicie te-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Domnul, cu mare glas, te arată pe tine Romei întregi, ca pe o comoară ascunsă, prea fericite, care şedeai în chip de sărac şi care dăruieşti cu dar de tămăduiri pe toţi cei ce cu credinţă vin la tine.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Mai marii popoarelor, împăraţii şi preoţii, din arătare dumnezeiască, s-au adunat să te îngroape pe tine, fericite şi au văzut privelişte mare, uimindu-se de minunile pe care le săvârşeai, cuvioase, prin puterea dumnezeiească a Duhului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca să ne înnoiască pe noi cei stricaţi prin alunecarea cea de demult, Iubitorul de oameni S-a Întrupat fără stricăciune, din pântecele tău cel nestricăcios, Preacurată. Şi ai izbăvit pe toţi din stricăciunea păcatului, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii

Cuptorul cel cu foc, oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit din dumnezeiască poruncă, pe haldei arzând şi răcorind pe credincioşii care cântau: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Celui fără de început...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Învrednicitu-te-ai, cuvioase, să vezi slava lui Dumnezeu, celui ce te-a prea mărit pe tine în chip strălucit, până în sfârşit, fericite. Căci cei ce nu vedeau au văzut lumină şi cei ce mai înainte erau muţi au grăit, prea lăudate părinte Alexie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Când stăteai înainte şi când ai fost dus spre îngropare, arătatu-te-ai ca un soare, părinte, trimiţând în chip minunat raze de tămăduiri, izgonind patimile cele întunecate, arzând pe demoni şi luminând pe cugetătorii de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Alexie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adunatu-s-au, din arătare dumnezeiască, să te îngroape pe tine, cel mai ales dintre patriarhi, împăratul cel prea iubitor de Hristos, mai marii poporului, bătrânii, tinerii şi cetele călugărilor, sfinţindu-se cu atingerea de tine, fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Răpit ai fost, purtându-te pe carul faptelor bune şi te-ai odihnit acolo unde sunt cetele cuvioşilor, ale apostolilor, ale mucenicilor, ale patriarhilor şi ale drepţilor. Cu care, adu-ţi aminte de noi, cei ce te cinstim pe tine, Sfinte părinte Alexie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Glasul lui Gavriil îl aducem ţie, bucurându-ne şi zicând: Bucură-te, ţarina cea nearată! Bucură-te, dezlegarea blestemului! Bucură-te, izvorul Apei celei vii, lauda cuvioşilor, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară!

Irmosul: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, Întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o slăvim.

Sedeelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Toţi credincioşii, privind cu cugetul sudorile şi ostenelile tale, înţelepte, ne umplem sufletul de toată umilinţa şi cu dragostea inimii, cinstindu-te pe tine în cântări, ne simţim mânaţi să aducem cântări dumnezeieşti, Slavă şi Laudă Stăpânului tuturor, prea fericite Alexie, strigând ţie cu credinţă, ca unui slujitor al Domnului: roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce cu dragoste prăznuiesc pomenirea ta cea sfântă.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Desfătarea lumii cu cuvioşie ai părăsit-o, Sfinte Alexie, schimbând bogăţia cea stricăcioasă cu cea cu adevărat nestricăcioasă şi veşnică. Pentru aceasta, te mărim împreună cu toţi Sfinţii şi prăznuim cu sfinţenie acum pomenirea ta, rugându-ne să dobândim cu rugăciunile tale, părinte, mare milă.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Neînţeleasă şi necuprinsă cu mintea este Taina cea mare şi înfricoşătoare care s-a lucrat întru tine, Stăpână, de Dumnezeu dăruită. Că, zămislind pe Cel Necuprins, L-ai născut îmbrăcat în Trup din prea curatele tale sângiuri. Pe care totdeauna roagă-L, prea curată, ca pe Fiul tău, să mântuiască sufletele noastre.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Ceea ce Te-a născut pe Tine, Hristoase, văzându-Te ridicat pe Cruce ca un osândit, unele ca acestea grăia, plângând cu jale: Vai mie! Cum nu s-a milostivit nicicum spre Tine poporul cel nemulţumitor pe care l-ai miluit, din mulţimea milei Tale? Nu mă lăsa singură în lume, Cel ce Unul Singur eşti fără de păcat.

Sinaxar

Întru această lună, în 17 zile. Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Alexie, omul lui Dumnezeu.

Stih: Om al lui Dumnezeu numai tu pe pământ numindu-te.
Numai tu vei avea ceva nou şi în ceruri părinte.
În a şaptesprezecea primeşte,
Alexie sfârşitul răbdând vitejeşte.

Acesta era din Roma, având părinţi bogaţi şi foarte de bun neam, tatăl era Eftimian Patriciul şi maica sa Aglaida, singur născut fiind el la părinţi. Deci gătindu-se lui de tatăl său cămara cea de nuntă, în vremea ce era să se culce cu mireasa, dându-i ei inelul său cel de aur, şi binecuvântându-o, a ieşit pe ascuns din casă şi s-a dus la Edessa.

Şi a rămas la biserica de acolo optsprezece ani, îmbrăcat cu haine sărăceşti şi trenţăroase, hrănindu-se cu mila şi îndurarea celor ce mergeau la el.

Apoi purcezând de acolo (căci nu era cu putinţă a nu se şti, şi a se ascunde pentru de-a pururea bunătatea lui, când acum mergea la el mai mulţi şi-l îmbulzeau) şi vrând a se pogorî la Tarsul Ciliciei, la biserica Sfântului apostol Pavel, nu şi-a câştigat această dorinţă, pentru că corabia suflată de vânturi potrivnice, a fost trasă într-alt loc.

Deci mergând la Roma s-a dus la casa părintelui său şi necunoscându-se, petrecea cealaltă a sa viaţă, dinaintea porţii sale, batjocorindu-se de slugile sale, şi atâtea

pătimind, câte urma a pătimi om străin, fără de nici o îndrăzneală de la oamenii petrecători, întru desfătare şi fără de rânduială.

Deci apropiindu-se de fericitul sfârşit, a cerut hârtie pe care scriind cine este şi unde s-a născut. Și o avea în păstrare, până ce împăratul Onorie din dumnezeiască descoperire mergând la el, şi rugându-se când acum murise, a luat hârtia şi citindu-se întru auzul tuturor, şi toţi spăimântându-se, sfintele lui moaşte cu cinste şi cu mare cuviinţă s-au îngropat în biserica Sfântului apostol Petru, miruri cu bun miros, şi vindecări pururea vărsând la cei ce se apropie.